

24.02.1938

Pohrjeb Fararja Jakuba Nowaka (Horjanskeho)	Beerdigung des Pfarrers Jakob Noack (Horjanski)
Njeboh farar Jakub Nowak bě wot 1903 do 1931 farar w Radworskej wosadźe. Bě tu jara woblubowany jako starosćiwy a horliwy měšnik ale tež dla swojeje wjesoteje a žortniweje powahi. Je wjele po swěće pućował a dožiwnjenja w přednoškach ludžom přistupnił – druhdy tež jara ironisce dožiwnjenja wupyšejo, zo bě ćežko woprawdžitosć a žort rozeznawać. Farar Nowak, z literarnym přimjenom „Horjanski“ (po swojej ródnej wjesce), je wjele do nowinow a časopisow dopisował a bě jara zajimowany na stawiznach Serbow a cyrkwy. Spisa brošurki wo stawiznach tachantstwa, serbskich wosadow ale tež wopisanja svojich pućowanjow „Wobrazki pućowanjow“ mjez druhim do Swjateho kraja wozjewi. Radworskej wosadźe je zawostajił wěno, z kotrymž móžachu hižo w léće jeho smjerće nowe pišće za wosadnu cyrkej financować. Njeh wotpočuje na kěrchowje w swoim lubowanym Radworju w Božim pokoju. <i>Spomnjeće na Horjanskeho SN 22.02.2013</i>	Der verstorbene Pfarrer Jakob Nowak war von 1903 bis 1931 Pfarrer in der Radiborer Pfarrgemeinde. Er war hier sehr beliebt als besorgter und ehrsamer Priester aber auch wegen seines fröhlichen Wesens. Er ist viel durch die Welt gewandert und hat seine Erlebnisse den Menschen in Vorträgen zugänglich gemacht – manchmal auch sehr ironisch Erlebnisse ausschmückend, so dass es manchmal recht schwierig war, Wirklichkeit Übertreibung auseinander zu halten. Pfarrer Nowak, mit dem literarischen Beinamen „Horjanski“ (nach seinem Geburtsort), hat viel in Zeitungen und Zeitschriften veröffentlicht und war sehr interessiert an der Kirchengeschichte und der Geschichte der Sorben. Er schrieb mehrere Broschüren über die Geschichte des Domstifts, der sorbischen Kirchgemeinden aber auch Beschreibungen seiner Reisen unter anderem ins Heilige Land veröffentlichte er. Der Radiborer Kirchgemeinde hinterließ er eine Geldsumme, mit der schon im Jahr seines Todes eine neue Orgel für die Pfarrkirche finanziert werden konnte. Möge er auf dem Friedhof in seinem geliebten Radibor in Gottes Frieden ruhen.

lěta 1891 do 1896 kapłan w Radworju, hdžež 1895 Meju sobu załoži. Šěsć lět bě kapłan Budyskeje Serbskeje cyrkwy. W tym času bě tež městopředsyda Budyskeho towarstwa Jednota a zdobom redaktor časopisa Serbski hospodar. Wot lěta 1903 do 1931 bě z fararjom Radworskeje wosady a załoži 1905 w tamnišej starej cyrkwi sakralny muzej. Hižo jako gymnazist dopisowaše do časopisow Łužica a Łužiski Serb. Jako Maćicar slědžeše wobšěrnje wo zańdženosci domizny a pisaše pod pseudonymom Neander. Jeho najwažniša kniha su 1920 wudate „Wobrazy z cyrkwinskih stawiznow katolskich Serbow“.

Dale spisa džesatk serbskich hrow kaž „We wudawarni Kukečanskich nowin“, „Wšitcy zjednani“ a „Zaso namakana“.

Swoje wukrajne přebytki wopisuje w knižce „Pućowanske dopomnjenki“. Wozjewješe tež přinoški wo Radworju. ML |

[start.....1938](#)

From:

<http://82.165.187.122/> - Radibor - Chronik

Permanent link:

http://82.165.187.122/doku.php?id=24.02.1938_beerdigung_jakub_noack&rev=1755110197

Last update: **2025/08/13 18:36**

